(१८) उक्तक्रमेणालङ्कृतेष्वश्वेष्ववगाहनं कृत्वा समागतेषु अनन्तरं मुख्यायाश्वाय पूर्वं प्रजापतित्वेन निहितानामन्नशेषाणामुपहरणं विधत्ते। "लाजीश्च्छाचीश्न् यशोममाश्न् इत्यतिरिक्तमन्नमश्वायोपाहरन्ति। प्रजामेवान्नादीन्। कुर्व्वते" इति। उपलालनपूर्व्वकमश्वसम्बोधनार्थं लाज्यादिशब्दजातं। हे 'लाजिन्' लाजोपलक्षित युवन्, हे 'शाचिन्' शक्तिमन्, हे 'यशोमन्' यशसःसम्पादक, इत्यादिमन्त्रेणान्नहोमेत्ववशिष्टमन्नमानीयाश्वाय समर्पयेयुः। तेन स्वकीयां प्रजां अन्नादनयुक्तां कुर्व्वन्ति॥

(१९) अस्मिन् मन्त्र उत्तरभागस्य तात्पर्य्यं दर्शयति। "एतद्देवा अन्नमत्तैतदन्नमद्धि प्रजापत इत्याह। प्रजायामेवान्नाद्यं दधते" इति। हे 'देवाः', अश्वे प्रविश्य तत् 'एतदन्नं', भक्षयत। हे 'प्रजापते', विशेषतः 'तदन्नमद्धि',। अनेन मन्त्रपाठभागेन पुत्रादिरूपायां 'प्रजायामेवान्नाद्यं', सम्पादयन्ति॥

(२०) अथ पञ्चमकाण्डोक्तं मन्त्रं एतदन्नावघ्राणे विनियुक्ते। "यदि नावजिघ्रेत्। अग्निः पशुरासीदित्यवघ्रापयेत्। अव हैव जिघ्रति" इति। स्वयमेव 'अवजिघ्रति', चेत् तदा नायं मन्त्रः प्रयोक्तव्यः। अन्यथानेन मन्त्रेण 'अवघ्रापयेत्'। ततः स्वयमेवाघ्राणकृतं भवति॥

(२१) अथ सप्तमकाण्डगतमन्त्रेण पञ्चमकाण्डगतमन्त्राभ्यां चानुमन्त्रणं विधत्ते। "आक्रान्वाजी क्रमैरत्यक्रमीद्वाजी द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी सधस्थमित्यश्वमनुमन्त्रयते। एषां लोकानामभिजित्यै" इति। मन्त्रत्रयेण लोकत्रयजयो भवति॥